Desenvolupament del projecte

1. Origen del projecte

Terra, ara és demà neix de la voluntat del Museu Molí de les Tres Eres d'obrir una nova línia de programació d'exposicions temporals que convidi anualment un artista contemporani a reinterpretar el patrimoni del museu des d'una mirada actual. Aquesta iniciativa pretén generar nous relats a partir de conceptes estretament vinculats amb la identitat del museu i del territori. La primera edició pren la **terra** com a fil conductor.

2. Concepte expositiu

L'artista Queralt Osorio desenvolupa una proposta que entén la terra des de diferents dimensions:

- la terra com a matèria i recurs
- la terra com a territori habitat i transformat;
- la terra com a memòria, identitat i origen.

Aquestes lectures dialoguen amb les col·leccions arqueològiques i l'espai del Molí de les Tres Eres, establint un relat contemporani que connecta passat, present i futur.

3. Desenvolupament museogràfic

L'exposició s'integra dins el recorregut del museu, evitant separar patrimoni i creació contemporània. Les obres intervenen en l'espai i estableixen un diàleg directe amb els objectes patrimonials, generant noves interpretacions sense alterar-ne el valor històric. La museografia aposta per una experiència sensible, participativa i oberta a diferents nivells de lectura.

4.Desenvolupament de l'exposició

L'exposició s'integra dins del recorregut permanent del Museu Molí de les Tres Eres, establint un diàleg directe entre la creació contemporània i les col·leccions arqueològiques. La proposta museogràfica no crea un espai independent, sinó que incorpora les obres dins del discurs expositiu del museu, afavorint noves lectures del patrimoni.

El recorregut s'inicia a la sala de les col·leccions arqueològiques, on es presenten **vuit teles pintades amb pigments i tonalitats terroses**, elaborades amb la incorporació de materials i restes orgàniques. Cada peça desenvolupa una reflexió vinculada a un dels grans conceptes que articulen la relació entre les persones i la terra: **art, amor, origen, territori, vida quotidiana i aliment**, establint un diàleg simbòlic amb les restes ceràmiques i els objectes arqueològics conservats al museu.

A la sala del pis superior, la intervenció adopta un llenguatge instal·latiu. Un conjunt de fragments ceràmics es disposa directament sobre el terra i queda delimitat per una

corda, evocant una excavació arqueològica en procés. Entre les peces hi apareixen també **residus plàstics contemporanis**, que irrompen en aquest paisatge de restes i qüestionen quin llegat material deixem a les generacions futures. La instal·lació planteja una reflexió sobre la responsabilitat ambiental, la permanència dels materials i la manera com el nostre present serà interpretat en el futur.

L'experiència expositiva es completa amb una dimensió sonora present a totes les sales. La pianista **Lídia Papiol** va crear dues composicions originals improvisades a partir de l'impacte que li va provocar l'acció performativa de Queralt Osorio durant el procés creatiu de l'obra. Aquestes peces musicals acompanyen el recorregut de manera continuada, aportant una atmosfera immersiva que reforça el caràcter sensorial de l'exposició. El dia de la inauguració, coincidint amb la Nit dels Museus, la mateixa pianista va interpretar aquestes composicions en directe en un concert de 35 minuts, convertint l'obertura de l'exposició en una experiència artística interdisciplinària.

4. Objectius

El projecte persegueix:

- reinterpretar les col·leccions des d'una mirada contemporània;
- generar noves narratives sobre el patrimoni;
- fomentar la reflexió sobre sostenibilitat, territori, identitat i memòria;
- atraure nous públics i recuperar el públic local;
- consolidar el museu com un espai viu de creació, diàleg i participació.

5. Desenvolupament i recursos

La inauguració es va fer coincidir amb la Nit dels Museus, reforçant la connexió entre el museu i la ciutadania. El projecte s'ha desenvolupat amb un pressupost molt reduït, gràcies al treball conjunt entre l'artista i l'equip del museu. La implicació professional, la creativitat, la reutilització de recursos i les moltes hores de dedicació han fet possible una proposta museogràfica innovadora sense necessitat de grans inversions.

6. Resultats i impacte

L'exposició ha generat una experiència de visita més activa i participativa, despertant la curiositat del públic davant el diàleg entre patrimoni i art contemporani. Ha ampliat els relats del museu incorporant noves perspectives sobre la sostenibilitat, la memòria col·lectiva i el territori, i ha contribuït a captar nous visitants i a recuperar públic local. Alhora, ha consolidat una línia de treball que reforça el paper del museu com a espai de reflexió, intercanvi de coneixement i construcció col·lectiva de significats, plenament alineada amb la definició de museu de l'ICOM.